

Giuseppe Capriotti

Bol antičkih bogova i heroja

Uporaba podignutih ruku kao "formula patosa" na drvorezima Giovannia Antonia Rusconia za djelo *Trasformazioni* Lodovica Dolcea

Prema Aby Warburgu, Ovidije i njegovi epigoni (prevoditelji i ilustratori) djelovali su kao promicatelji strastvenosti antičkih vremena, prenosivši je kroz generacije čitatelja i dopuštajući joj da doživi moderno doba: "on može pobuditi patos u čitateljima svih uzrasta te oživjeti antičku emocionalnost svojim riječima". Osim što predstavljaju značajne retke erotske poezije, *Metamorfoze* su ispunjene slikama nasilja i boli, od kojih nisu pošteđena ni glavna božanstva antičkog panteona. Na razmeđu 15. i 16. stoljeća, najprodavanija izdanja Ovidijevih *Metamorfoza* (koja su opetovano bila objavljivana, uključujući i talijanske prijevode) bila su ilustrirana drvorezima, u kojima su glavni mitovi prevedeni u slike. Ilustratori su se najvećma odlučili prikazati mitove o boli uzrokovanoj gubitkom voljene osobe. Cilj ovoga rada je analizirati strategije koje je Giovanni Antonio Rusconi koristio za prenošenje boli u svojim drvorezima za djelo *Trasformazioni* Lodovica Dolcea, u kojem male dimenzije djela nisu omogućavale detaljnije prikazivanje izraza lica. Kako bi to kompenzirao, umjetnik je često prikazivao svoje likove sa snažnim emocionalnim gestama, reaktivirajući antičke formule patosa, predstavljajući ih na taj način modernoj publici. Posebno je koristio motive podignutih ruku i odjevnih predmeta koji lepršaju oko tijela likova u pokretu, kako bi izrazio očaj bogova i heroja koji su izgubili svoje ljubavi, bolne metamorfoze nimfi ili bol heroja osuđenih na smrt. Usporedba teksta i slike također omogućuje razumijevanje Rusconijeve logike u izboru povezivanja prikaza s emocionalnosti koja proizlazi iz Ovidijevog latinskog teksta.